

Evroparlamentní vykotlaná demokracie - aneb nechte nás utratit 47.5 miliardy eur a neptejte se na co

- CZ24 News | 16. prosince 2020

EU: Včera večer jsme na plénu Evropského parlamentu hlasovali o návrhu nařízení, které Evropskou komisi zmocňuje k utracení 47.5 miliardy eur na podporu ekonomického oživení po krizi vyvolané pandemií COVID-19. Stručně by se dalo popsat jako „bianco šek“. Jako bývalý ministr zdravotnictví a poslanec české Sněmovny si troufám tvrdit, že takovým návrhem by na vnitrostátní úrovni parlament kterékoli členské země EU vládu vyhodil hned v 1. čtení.

Vzpomínám si, jak ČR v roce 2002 postihla přírodní pohroma v podobě povodní. Stát si na zahlázení škod způsobených velkou vodou a na pomoc postiženým musel půjčit. Sněmovna tehdy kvůli tomu schválila zvláštní zákon o změně státního rozpočtu a o mimořádném vydání tzv. „povodňových dluhopisů“. V zákoně bylo přesně stanoveno, kolik peněz může vláda použít na jaké účely při opravě škod. V novele státního rozpočtu bylo napsáno, kolik má na co vynaložit které ministerstvo.

Pandemie koronaviru je také svým způsobem přírodní pohroma. Legislativní způsob získání a utrácení peněz na nápravu škod je však na úrovni EU naprosto nesrovnatelný s pravidly, která platí v členských státech. Na podporu ekonomického oživení po koronavirové krizi si EU půjčila 750 miliard eur. Včera jsme hlasovali o způsobu, jímž má být utraceno 47,5 miliard eur. Nařízení REACT, které

to má umožnit, a jehož celý název zní „o mimořádných dodatečných zdrojích a prováděcích opatření v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost na pomoc při podpoře zotavení z krize v souvislosti s pandemií COVID-19 a přípravě ekologického, digitálního a odolného oživení hospodářství“, je předpis, který naprosto odporuje pravidlům pro účelné hospodaření s penězi daňových poplatníků.

V dokumentu, který včera schválila většina poslanců EP, není žádný rozpis, za co mají být peníze utráceny. V nařízení je pouze uvedeno, že 37 miliard eur má Komise utratit v roce 2021 a 10,5 miliardy eur v roce 2022. Pak je v něm dlouhý seznam frází o nutnosti podpořit zaměstnanost a tvorbu nových pracovních míst. Zvláštní dlouhé odstavce jsou věnovány potřebě tvorby pracovních míst pro mladé a pro ženy.

Nechybí v nich obvyklé fráze o „genderové rovnosti“. Nařízení je samozřejmě prošípováno dlouhými odstavci o tom, jak má být utrácení peněz na podporu zaměstnanosti v souladu se Zeleným údělem a závazky EU oblasti klimatu. Nechybí ani digitalizace, kterou orgány EU cpou do všech projednávaných textů stejně jako kdysi KSČ do všech knih musela dostat zmínku o Leninovi. Jako se dříve ve filatelistické ročence musela vyskytovat pasáž o tom, jak Lenin miloval poštovní známky, obsahuje dnes každý unijní text fráze o digitalizaci, Pařížské dohodě o změně klimatu, nebo genderu.

Nařízení naopak zcela postrádá výčet dotačních programů, přes něž mají být peníze utráceny. Logicky v něm pak nelze najít ani to, k čemu by měly dotace sloužit. V nařízení je uveden pouze seznam unijních fondů, do nichž mají být převedeny peníze k utrácení. Není však stanoveno, kolik má do kterého fondu jít peněz. To si asi Komise určí sama podle své aktuální nálady. Zajímavý je ale i seznam fondů, přes něž mají být peníze utráceny.

Jde o tyto fondy:

- Evropský fondu pro regionální rozvoj (EFRD),
- Evropský sociální fond (ESF),
- Fondu soudržnosti (CF),
- Fondu pro spravedlivou transformaci (JTF)
- Evropský námořní a rybářský fondu (ENRF)
- Azylový a migrační fond (AMIF).

Jako politický veterán si umím představit leccos. S určitými výhradami týkajícími se účelnosti některých dotací – např. na stavbu rozhleden v plochem terénu jižní Moravy – chápu, že při stavbách a opravách infrastruktury spolufinancované z Fondu pro regionální rozvoj najde řada lidí práci. Pochopím, že v nových čističkách odpadních vod nebo moderních vodárnách či třídírnách odpadu, které mohou být postaveny z Fondu soudržnosti, také může najít práci řada nezaměstnaných. Včetně těch s nízkou kvalifikací, kteří zaměstnání shání nejobtížněji. Za rozumné považuji i rekvalifikační kurzy, které jsou rovněž spolufinancovány z Evropského sociálního fondu.

Zásadně však nesouhlasím s tím, aby v době nejhorší ekonomické krize od konce 2. světové války EU vyhazovala oknem peníze členských států na dotace k zavírání uhelných dolů a elektráren. Zvláště když to způsobí likvidaci tisíců pracovních míst v regionech, které jsou již dnes postiženy strukturálními nezaměstnanostmi.

Naprosto žádnou logiku pak nenacházím v tom, abychom v době rekordní nezaměstnanosti způsobené COVID krizí do EU za půjčené peníze vložené do Azylového a migračního fondu do EU dováželi další migranty. Většina z nich je totiž nezaměstnatelná a představuje jen zátěž pro systémy sociálního zabezpečení členských států.

Velmi podivný byl i způsob, jakým jsem o tomto návrhu včera hlasovali. K návrhu nařízení z dílny Komise bylo předloženo celkem 61 pozměňovacích návrhů. Mezi dobrými návrhy byly přimíchány o

ty, které mají dát Komisi pravomoc nasypat miliardy eur do Azylového a migračního fondu. Doposud se na plénu vždy hlasovalo po pozměňovací návrzích samostatně. Nebo aspoň po tematicky uspořádaných blocích.

Včera bylo vedením EP rozhodnuto, že se mají všechny pozměňovací návrhy hlasovat společně jako tzv. „kompromisní návrh“. Europarlamentní mazáci tomu říkají „prohloubená demokracie“. Domnívám se, že její prohlubování dosáhlo v Bruselu rozměru naprostého „vykotlání“.

V takto pojatém hlasování jsem musel hlasovat proti. Souhlasil bych s vyčleněním peněz na investice do infrastruktury nebo na dotace do tvorby pracovních míst, ale nemohu souhlasit s dotováním dovážení nezaměstnatelných migrantů.

Autor: MUDr. Ivan David Europoslanec SPD

Zdroj: <http://www.nwoo.org>